

bert oli sel samal aeal omad käsud Polotsku saat-
 nud sõbrust pakuma. Polotsku suurwürist lubas
 mõlematele poole sõnaga ja — jäi rahul oma loeu.
 Aga paganad Liivi rahwa seas ei andnud ega oma
 sugule, kes ristiusku heitnud, ega Sakstele rahu.
 Paigal nemad põletasid nende maad ja põllud ära,
 riisusid ja tapsid. Albert walmistas nende wastu
 sõda, wõitis nende tugewad linnad Lennewarte ja
 Uskerade ära ja wõitis neid emale. Nüüd lubasid
 kül rahu pidada, mis aga niisamuti waleks läks kui
 kõik enne tehtud rahu lubamised.

Kube oli ka jo oma wana elamise kohta maha-
 jätanud ja Riia linna elama läinud, sest tema peale
 olid nemad iseäranis wäga wihased ja tigidad, et
 tema enne kül nende seas wäga kuulus ja auustatud
 wanem ja pealik oli olnud, ei hoolinud nemad nüüd
 temast enam ühtegi, sellepärast et ristiusku oli heit-
 nud ja seda ni kindlaste kinni peas, waid wihkasid
 ja kiusasid teda seepärast libedaste! Paigal rikusid
 tema wilja põllud ära, warastasid tema loomi, lõh-
 kusid tema linnu-puid ja teggid temale kõik sugusid
 kimbatusi. Kõige hullemad olid tema oma sugulaesed,
 kes tema waranduse ja auu järel ahned olid. Kube-
 salu lin jäi tema sugulaeste kätte ja oli nüüd, sest
 aeast kui Kube ise, häda pärast, Riia linna oli ela-
 mas, päris paganate pesa!

Aastal 1206 walmistas piiskop Albert Liivi
 rahwa iseäraniste Dooreidlaeste wastu sõda, ja tahtis
 kõige ülekohtu eest nuhelda. Westardi kutsus ka

omale appi. Westart tuli 3000 sõameestega. Suur
 wägi läks Dooreida maale, Kube oli sõapealikuks.
 Koiva jõe kaldal jäutas tema wäge kahese, teine
 jägu läks teise poole jõe wanema Tabreli kindla
 linna alla, teda ümberpiirma, teine jägu, mis Kube
 walitsuse al oli, läks Kubesalu wastu. Se sai pea
 ärawõidetud, muist kes seal sees oli said tapetud,
 muist põgenesid weel häda pärast metsa. Kube pistis
 oma käega oma endise linna ja elu-maia põlema.
 Kui Tabreli rahwas Kubesalu tuld nägid (need
 linnad olid teine teise pool Koiva jõe kaldal, wiis
 wersta maad wahel, kuidas nenda waremed, mis
 weel näha, seda tunistawad) kohkusid nemad wäga
 ja hirm kippus peale, et ka neile pea sama lugu
 kätte tuleks. Tabrel kutsus siis oma rahwas koku
 ja maenitses neid wäga kowaste, wapraste woitelda
 ja wastu panna. Suur hulk paganaid, kes Kube-
 salust olid põgenenud tulid neile kül appi, aga ka
 Kube ristirahwa wäega oli pea Tabreli linna kohal.
 Kül sai wastu sõditud, juba paar korda olid mõned
 wallide peale saanud aga said jälle tagasi lükatud.
 Mõlemilt poolt sai wäga wapraste wõieldatud, aga
 ometegi ei saanud ristirahwas selle linna mite oma
 kätte. Wiimaks jätasid asja üle ja läksid iga üks loeu.

Kohe pärast seda tulid Wenelaesed Polotskust
 oma wäega Waina jõest alla Kirklaidu ehk Kirh-
 holmi lossi juure ja hakasid tema ümber piirma.
 Liivi rahwas tulid neile appi. Aga kui sõnumed
 tulid, et praegu Saksa-maalt laewad ne sõameestega